Newsletter of the Hare Krishna Movement Chennai

வைகுண்ட வார்த்தை

VAIKUNTHA VARTHAI

Divine News from the Spiritual World

Vol.07 Issue No.2 April 2024

Glimpses of Ratha Yatra Celebration

Page No. 19

RELEVANT ENQUIRIES

(Athāto Brahma-jijñāsā)

(By His Divine Grace AC Bhaktivedanta Swami Prabhupada, Founder Acharya of the world wide Hare Krishna Movement)
(Originally appeared as an article in Back to Godhead, 1960)

A small child walking with his father goes on enquiring constantly. He asks his father so many odd things and the father has to satisfy him with proper answers. When I was a young father in my householder life I was overflooded with hundreds of questions from the then second son who was my constant companion. One day it so happened that a bridegroom party was passing our tram car and the four year old boy as usual enquired what was the big procession. He was given all the possible answers of his thousand and one question regarding the marriage party and at last the question came from him whether his father was married! This queer question gave rise to a loud laughter for all the elderly gentlemen present there but the boy was astounded as to why we were laughing. Anyway the boy was somehow satisfied by the married father. And the lesson from this incidence is that a human being, as he is a rational animal, is born to make enquiries and questions. The greater the number of questions, the greater is the advancement of knowledge and science. The whole material civilization is based on this originally volume of questions by the man asking from the elderly persons. The elderly persons give away the proper answers to the questions of the youngsters and thus the progress of civilization is made one step after another. And the highest intelligent man makes enquiries in what is next after death. Less intelligent persons make less enquiries but in the case of higher intelligence the questionnaires are still higher and higher.

Mahārāj Parīkṣit the great Emperor of the whole world was accidentally cursed by a Brāhmiṇ to meet death within seven days and that being bitten by a serpent. The cursing Brāhmiṇ was a boy only and yet he was so powerful but still without knowing the importance of the great king the boy foolishly cursed him to meet death within seven days. The incidence was later on lamented by his father whom the king had offended. When the king was informed of the unfortunate occurrence, he at once left his palace home and went to the bank of

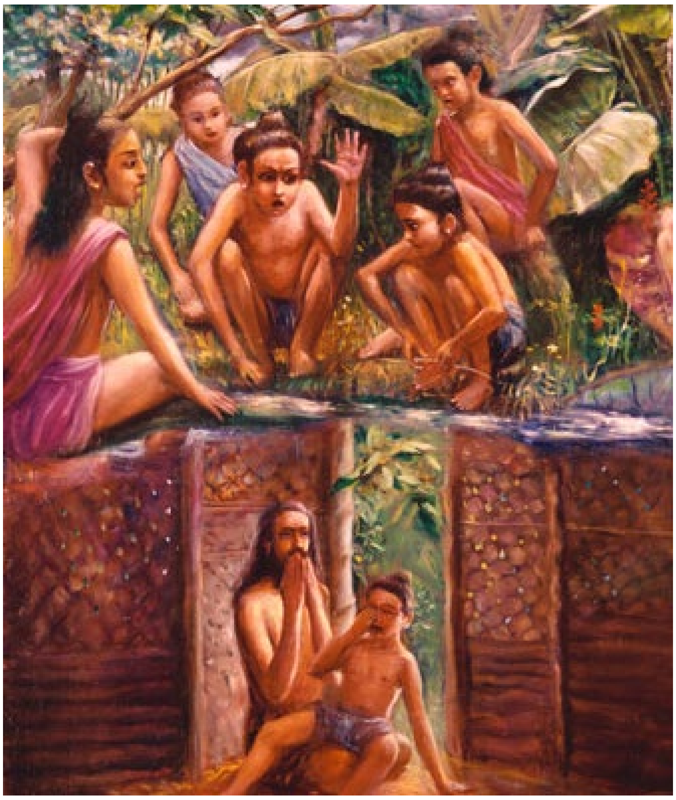

Śrīngi Cursing Mahārāj Parīkṣit

the Ganges near his capital for being prepared for the impending death. And because he was a great king almost all the sages and learned scholars assembled there where the king was fasting prior to his leaving mortal body. At last Śukadeva Gosvāmī the youngest contemporary saint also arrived on the spot and he was unanimously accepted for the chair of the meeting even though his great father was also present in that meeting. The king respectfully offered him the chair and asked him relevant questions in the matter of his passing away from the mortal world which was to take place on the seventh day thenceforward. The great king as the worthy descendant of the devotee Pāṇḍavas made the following relevant enquiries from the great sage Śukadeva. He asked, "My dear Sir, you are the greatest of the great transcendentalists and therefore I beg to ask you submissively about my duties at this moment. I am just on the verge of my death and as such what should be done by me at this critical hour. Please let me know my Lord also what shall I hear now, what shall I worship or whom shall I remember now. A great sage like you does not stay at the house of a householder more than necessity and it is my good fortune that you have kindly come here at the time of my death. Please therefore give me your direction at this critical hour and oblige."

The great sage thus being pleasingly asked by the king answered his questions authoritatively as he was not only a great transcendental scholar but also he was well equipped with the qualities of God as he was the worthy son of Bādrayana or Vyāsadeva. He said:-"My dear King, your enquiry is very much relevant and it is also beneficial for all the people for all the time. It is relevant because such enquiries are the topmost of all other enquiries on account of being confirmed by the teaching of the Vedānta Darshan. It is **Ātmavit-sammataḥ** i.e., those who are liberated soul with full knowledge of spiritual identity-do put forward such relevant enquiries in order to elucidate further informations in the matter of Transcendence."

Śukadeva Gosvāmī Instructs Mahārāj Parīkṣit

"Śrīmad Bhāgavatam" is the natural commentation of the great Vedānta or Śārīraka sūtras compiled by Śrīla Vyāsadeva. The topmost Vedic literature with nucleus of basic enquiries on the transcendental subject of spiritual knowledge, - is the Vedānta Sūtras. Śrīla Vyāsadeva compiled this great treatise but still he was not satisfied in his mind. He happened to meet at that time Śrī Nārada his spiritual master who advised him to describe the identity of the Personality of Godhead and upon this advice only he meditated on the principle of Bhakti Yoga which showed him distinctly what is the Absolute and what is the relativity or Māyā. On perfect realisation of these facts only he compiled the great narration of the beautiful Śrīmad Bhāgavatam which begins from the practical and contemporary historical facts in the life of Mahārāj Parīkṣit.

Bhāvagrāhi Janārdana

(By His Divine Grace AC Bhaktivedanta Swami Prabhupada, Founder Acharya of the world wide Hare Krishna Movement)
(Originally appeared as an article in Back to Godhead, 1960)

(… contd from last edition)

Meanwhile, the brāhmaṇa Śrutadeva, simultaneously receiving Lord Kṛṣṇa and His associates at his home, was transcendentally overwhelmed with joy. Śrutadeva, being not at all rich, offered only mattresses, wooden planks, straw carpets and so on to Lord Kṛṣṇa and the sages, but he welcomed them to the best of his ability. He spoke very highly of the Lord and the sages, and with his wife washed the feet of each one of them. After this, he took the water and sprinkled it over all the family members. While Śrutadeva was welcoming Lord Kṛṣṇa and His associates, he forgot himself in transcendental joy. He brought fruits, incense, scented water, scented clay, tulasī leaves, kuśa straw and lotus flowers. They were not costly items and could be secured very easily, but because they were offered with devotional love, Lord Kṛṣṇa and His associates accepted them gladly. The brāhmaṇa's wife cooked simple foods like rice and dhal, and Lord Kṛṣṇa and His followers were very much pleased to accept them because they were offered in devotional love. When Lord Kṛṣṇa and His associates were fed in this way, the brāhmaṇa Śrutadeva was thinking thus: "I have fallen into the deep, dark well of householder life and am the most unfortunate person. How has it become possible that Lord Kṛṣṇa, who is the Supreme Personality of Godhead, and His associates, the great sages, whose very presence makes a place as sanctified as a pilgrimage site, have agreed to come to my place?" While the brāhmaṇa was thinking in this way, the guests finished their lunch and sat back very comfortably. At that time, the brāhmaṇa Śrutadeva and his wife, children and other relatives appeared there to render service to the distinguished guests. While touching the lotus feet of Lord Kṛṣṇa, the brāhmaṇa began to offer beautiful prayers.

The Supreme Personality of Godhead, Kṛṣṇa, was very much pleased and immediately caught his hands and addressed him thus: "My dear Śrutadeva, you may therefore accept all these great saintly persons, brāhmaṇas and sages as My bona fide representatives. By worshiping them faithfully, you will be worshiping Me more diligently. I consider worship of My devotees to be better than direct worship of Me. If someone attempts to worship Me directly without worshiping My devotees, I do not accept such worship, even though it may be presented with great opulence."

In this way both the brāhmaṇa Śrutadeva and the King of Mithilā, under the direction of the Lord, worshiped both Kṛṣṇa and His followers, the great sages and saintly brāhmaṇas, on an equal level of spiritual importance. Both brāhmaṇa and King ultimately achieved the supreme goal of being

transferred to the spiritual world. The devotee does not know anyone except Lord Kṛṣṇa, and Kṛṣṇa is most affectionate to His devotee. Lord Kṛṣṇa remained in Mithilā both at the house of the brāhmaṇa Śrutadeva and at the palace of King Bahulāśva. And after favoring them lavishly by His transcendental instructions, He went back to His capital city, Dvārakā.

The instruction we receive from this incident is that King Bahulāśva and Śrutadeva the brāhmaṇa were accepted by the Lord on the same level because both were pure devotees. This is the real qualification for being recognized by the Supreme Personality of Godhead. Because it has become the fashion of this age to be falsely proud of having taken birth in the family of a kṣatriya or a brāhmaṇa, we see persons without any qualification other than birth claiming to be a brāhmaṇa or kṣatriya or vaiśya. But as stated in the scriptures, kalau śūdra-sambhavaḥ: "In this Age of Kali, everyone is born a śūdra." This is because there is no performance of the purificatory processes known as saṁskāras, which begin from the time of the mother's pregnancy and continue up to the point of the individual's death. Sex life without the purificatory process of Kṛṣṇa consciousness is merely the seed-giving process of the śūdras or the animals. Kṛṣṇa consciousness is therefore the best process of purification. By this process everyone can come to the platform of a Vaiṣṇava, which includes having all the qualifications of a brāhmaṇa. The Vaiṣṇavas are trained to become freed from the four kinds of sinful activities—illicit sex, indulgence in intoxicants, gambling and eating animal foods. One cannot be on the brahminical platform without having these preliminary qualifications, and without becoming a pure devotee.

அனைத்து செயல்களும் கிருஷ்ணரின் திருப்திக்காக செய்யப்பட வேண்டும்

அகில உலக கிருஷ்ண பக்தி இயக்கத்தின் ஸ்தாபக ஆச்சாரியர்,
பக்திவேதாந்த சுவாமி ஸ்ரீல பிரபுபாதர் ஜூலை 31, 1973 ல் லண்டனில் ஆற்றிய உரை.

அஹோ பத மஹத்-பாபம்
கர்தும் வ்யவஸிதா வயம்
யத் ராஜ்ய-ஸுக-லோபேன
ஹந்தும் ஸ்வஜனம் உத்யதா:

- பகவத்கீதை 1.44

மொழிபெயர்ப்பு :

ஐயகோ! மாபெரும் பாவங்களைச் செய்ய நாம் துணிந்துள்ளோமே, ராஜ்ஜிய சுகத்தை அனுபவிக்கும் ஆசையால் உந்தப்பட்டு சொந்த உறவினர்களையும் கொல்ல முனைந்து விட்டோம்.

குருக்ஷேத்திரப் போர், அர்ஜுனன், அவனுடைய ராஜ்ய சுகத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதோ என எண்ணினான். "யத் ராஜ்ய-ஸுக- லோபேன". உண்மையில் அது அப்படி அல்ல. அது கிருஷ்ணரின் சுகத்திற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதுவே பக்தித் தொண்டிற்கும் சாதாரண வேலைக்கும் உள்ள வேறுபாடாகும். ஒரு சாதாரண மனிதனின் பார்வையில், பக்தித் தொண்டிற்கும், சாதாரண வேலைக்கும் வித்தியாசம் ஏதும் இல்லாதது போல இருக்கலாம். ஆனால் இரண்டிற்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒன்று ஜீவாத்மாவின் சுகத்திற்காக. மற்றொன்று முழுமுதற் கடவுளின் சுகத்திற்காக. இதனை அறியாமல் மக்கள் பகவத் கீதையை தவறாகப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். குருக்ஷேத்திரப் போர், தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக கிருஷ்ணரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவருடைய

நோக்கம், பரித்ராணாய ஸாதூனாம் வினாஷாய ச துஷ்க்ருதாம், "பக்தர்களை காத்து, துஷ்டர்களை அழித்து, தர்மத்தின் கொள்கைகளை நிலைத்துவதற்காக, நானே யுகந்தோறும் தோன்றுகிறேன்". (பகவத் கீதை 4.8). என்று கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

சமயம் சார்ந்த வாழ்க்கையின் உண்மையான குறிக்கோள் என்ன என்பதை நிலைநாட்டுவதற்காகவும், யாரெல்லாம் உண்மையான வாழ்வின் குறிக்கோளை எதிர்க்கிறார்களோ, அவர்களை அழிப்பதற்காகவும், இந்த உலகிற்கு அவர் இறங்கி வருகிறார். இங்கு, 'ஸ்வஜனம்' எனும் சொல் குறிப்பிடத்தக்கது. ஸ்வஜனம் என்றால் உறவினர்கள். ஓர் உயர் கண்ணோட்டத்தில், ஸ்வஜனம் என்றால், சகோதர சகோதரி, தந்தை மாமன்மார்கள், இதுபோன்ற உறவுகள் மட்டுமல்ல. இது எல்லா உயிர்களையும் குறிக்கிறது. யார் ஒருவர் கிருஷ்ண உணர்வில் இல்லையோ, சாதாரண பௌதிக உணர்வில் இருக்கிறார்களோ, அவர்களால் ஸ்வஜனம் என்ற சொல்லின் பொருளை சிந்திக்க முடியாது. அதாவது பௌதிக உணர்வில் இருக்கிறார்களோ, அவர்களால் ஸ்வஜனம் என்ற சொல்லின் பொருளை சிந்திக்க முடியாது. அதாவது எல்லா உயிர்களும் எனது உறவினர்கள் என்று நினைக்க முடியாது. இதனை கிருஷ்ணர், அகம் பீஜம் பிரத: பித - நானே அனைவருக்கும் விதை அளிக்கும் தந்தை (பகவத் கீதை 14.4) என்று கூறுகிறார்.

இதை அவர் சொல்லிக் கொள்வது மட்டுமல்ல; எல்லா மதக் கோட்பாடுகளும் கடவுளே மூலத் தந்தை என்று கூறுகிறது. மேலும் அஹம்' ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்தः ஸர்வம்' ப்ரவர்ததே (பகவத் கீதை 10-8). எல்லாம் என்னிடமிருந்து தான் தோன்றுகிறது என்று கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். இதன் அடிப்படையில் எல்லா வகையான உயிர்வாழிகளும், எல்லா வகையான உடல்களும் நமது ஸ்வஜனம்- நமது உறவினர்கள். ஆகையால் கிருஷ்ண பக்தன் எந்த ஒரு உயிர்வாழிக்கும் தீங்கிழைக்க நினைப்பதில்லை.

வித்யா வினய ஸம்பன்னே
ப்ராஹ்மணே கவி ஹஸ்தினி
ஶுனி சைவ ஷ்வபாகே ச
பண்டிதாः ஸமதர்ஷினः

அடக்கமுள்ள பண்டிதர்கள், தங்களது உண்மை ஞானத்தின் வாயிலாக கற்றறிந்த தன்னடக்கமுள்ள பிராமணன், பசு, யானை, நாய் மற்றும் நாயைத் தின்பவன் (இழி குலத்தோன்) என அனைவரையும் சம நோக்கில் காண்கின்றனர் (பகவத் கீதை 5.18).

எனவே கிருஷ்ணர் மட்டும் சமமான பார்வையில் இருக்கிறார் என்பது அல்ல. ஒரு அறிஞனும் சமமான பார்வையில் காண்கிறான். கோபியர்கள், கன்றுகள், பசுக்கள் மற்றும் விருந்தாவனத்தில் இருக்கும் அனைவரும் கிருஷ்ணருக்கு சேவை புரிவதற்காக அவதரித்து உள்ளனர். அவர்கள் எல்லோருமே கிருஷ்ணருக்கு சமமானவர்கள் தான். ஒருவர் கிருஷ்ணருக்கு கன்றாக இருந்து சேவை செய்ய விரும்புகிறார். ஒருவர் கிருஷ்ணருக்கு பசுவாக இருந்து சேவை செய்ய விரும்புகிறார். மற்றொருவர் கோபியராக இருந்து சேவை செய்ய விரும்புகிறார். மற்றொருவர் கோபாலராக இருந்து சேவை செய்ய விரும்புகிறார். மற்றொருவர் கிருஷ்ணருடைய தந்தையாக இருந்து சேவை செய்ய விரும்புகிறார். மற்றொருவர் கிருஷ்ணருடைய தாயாக இருந்து சேவை செய்ய விரும்புகிறார். இவையாவும் வேறுபட்ட ரசனைகள். ஒவ்வொரு உயிர்வாழிகளும், தனிப்பட்ட சுவையில் எப்படி கிருஷ்ணருக்கு சேவை செய்வது, கிருஷ்ணரிடம் எவ்வாறு அன்பு கொண்டிருப்பது என்பதில் முழு ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். கிருஷ்ணரும் அவர்கள் அனைவருக்கும் பாரபட்சமின்றி பதில் உபகாரம் செய்கிறார். ஓ! இங்கு கோபியர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் அழகான பெண்கள். ஆகையால் இந்த கன்றுகளை விட அவர்களுக்கு மிகுந்த அன்பு காட்ட வேண்டும் என்று கிருஷ்ணர் பாரபட்சம் பார்ப்பதில்லை.

வெளிப்பழக்கத்தில் நாம் ஒரு பிராமணரிடமும் நாயுடனும் சமமாகப் பழகுவதில்லை. ஆனால், உள்நோக்கிப் பார்த்தால் பிராமணர், நாய் இருவரும் ஆன்மீகப் பொறிகளே. இதுவே பிரம்ம-ஞானம் அல்லது ஆன்மீக ஆத்மாவைப் பற்றிய அறிவு. இந்த பிரம்ம-ஞானத்தை அடைபவர் அனைவரையும் சமமாகக் காண்கிறார். ப்ரஹ்ம-பூத: ப்ரஸன்னாத்மா ந ஷோசதி ந காங்க்ஷதி, ஸம: ஸர்வேஷு பூதேஷு மத்பக்திம்' லபதே பராம். இவ்வாறு தெய்வீகமாக நிலைபெற்றவன், உடனடியாக

பரபிரம்மனை உணர்ந்து இன்பம் நிறைந்தவனாகின்றான். அவன் என்றும் கவலைப்படுவதில்லை, எதையும் அடைய வேண்டும் என்று விரும்புவதுமில்லை. எல்லா உயிர்வாழிகளிடமும் அவன் சமநோக்கு கொள்கிறான். அத்தகு நிலையில் அவன் எனது தூய பக்தித் தொண்டை அடைகின்றான். (பகவத் கீதை 18.54).

இந்த ஸ்லோகத்தில், அஹோ பத மஹத்-பாபம் என்று அர்ஜுனன் கூறுகிறான். மஹத்-பாபம் என்றால் "மிகப்பெரிய பாவச் செயல்" என்று பொருள். "எனது திருப்திக்காக, எனது நாவின் திருப்திக்காக அல்லது வேறு நோக்கத்திற்காக ஒருவரைக் கொல்வது மஹா பாவமாகும்; ஏனெனில், அனைவரும் நமது ஸ்வஜனம். தாழ்ந்த மிருகங்களும் எனது உறவினர்களே. அவற்றை எனது திருப்திக்காக நான் கொன்றால் அது பாவம்," என்று உண்மையான கற்றறிந்த பண்டிதர் எண்ணுவார். ஆனால், தற்போது துரதிர்ஷ்டவசமாக பெரும்பாலான மக்கள் இத்தகைய கொலையில் ஈடுபடுகின்றனர். தடை விதிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் மதத்தின் பெயரால் மக்கள் கொல்கின்றனர். பாவகரமான வாழ்க்கையில் அவர்களால் எவ்வாறு ஆனந்தமாக வாழ முடியும்?

"ராஜ்ஜியம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் என்னுடைய புலனின்பத்திற்காகவும் நான் எனது உறவினர்களைக் கொல்லப் போகிறேன். இது மாபெரும் பாவம்," என்று அர்ஜுனன் எண்ணுகிறான். குருக்ஷேத்திரப் போர் அர்ஜுனனின் புலனின்பத்திற்காக என்றால், அது மாபெரும் பாவமே. ஆனால், அஃது உண்மையில் அர்ஜுனனின் திருப்திக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது அன்று; மாறாக, கிருஷ்ணரின் திருப்திக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். ஒரு கர்மி (பலன்நோக்குச் செயல்களில் பற்றுடையவன்) தனது திருப்திக்காக செயல்படுவான்;பக்தனோ கிருஷ்ணரின் திருப்திக்காக செயல்படுகிறான். வெளிப்படையாகப் பார்க்கும்பொழுது இரண்டும் ஒன்றுபோலத் தோன்றலாம். ஆனால், இதில் பெரும் வேறுபாடு உள்ளது. முடிவு என்னவெனில், நமது புலனின்பத்திற்காகச் செயல்படுவது மஹா பாவம். ஆனால், நாம் கிருஷ்ணரின் திருப்திக்காக

எதையேனும் செய்தால், அஃது ஆன்மீக முன்னேற்றமாகும். இதுவே வேறுபாடு. கிருஷ்ணரின் திருப்திக்காகச் செயல்படுவது முக்திக்கான பாதையைத் திறக்கிறது, இறைவனின் திருநாட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லும் பாதையைத் திறக்கிறது.நம்முடைய உணர்வை மாற்ற வேண்டும். நாம் என்ன செய்கிறோம்? யாருக்காக செய்கிறோம்? நமக்காகவா? அல்லது கிருஷ்ணருக்காகவா? இதுவே கிருஷ்ண உணர்வு. இது நமது வாழ்வை முழுமை பெறச் செய்யும். நாம் எந்த நிலையில் உள்ளோம், என்ன செய்கிறோம் என்பது பொருட்டல்ல. இது ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் பின்வருமாறு உறுதி செய்யப்படுகிறது.

அத: பும்பிர் த்விஜ-ஷ்ரேஷ்டா
வர்ணாஷ்ரம-விபாகஷ:
ஸ்வனுஷ்டிதஸ்ய தர்மஸ்ய
ஸம்ஸித்திம் ஹரி-தோஷணம்

“இரு பிறப்பு எய்தியவர்களில் சிறந்தவரே, ஒருவன் வர்ணம் மற்றும் ஆஷ்ரமத்தின் அடிப்படையில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றுவதால் அடையப்படும் மிகவுயர்ந்த பக்குவநிலை முழுமுதற் கடவுளை திருப்திப்படுத்துவதே ஆகும்” (ஸ்ரீமத் பாகவதம் 1.2.13). ஹரி-தோஷணம் என்பது முழுமுதற் கடவுளான ஹரியை திருப்திப்படுத்துவதாகும். இதுவே பூரணத்துவமாகும். “என்ன செய்கிறோம் என்பது பொருட்டல்ல” என்பதால், எந்த முட்டாள்தனமான செயலைச் செய்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதல்ல. வர்ணாஷ்ரம-விபாகஷ: வேத முறைப்படி வர்ணங்கள் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என பிரிக்கப்படுகின்றன. எனவே, வர்ணாஷ்ரமத்திற்கென்று விதிக்கப்பட்ட கடமைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஒருவர் தனது வர்ணாஷ்ரம நிலைக்கேற்ப கிருஷ்ணரின் திருப்திக்காகச் செயல்படுவதே அவருடைய வாழ்வின் பக்குவமாகும். நாம் சூத்திரரா பிராமணரா என்பது முக்கியமல்ல; நமது நிலைக்கேற்ப கிருஷ்ணரின் திருப்திக்காகச் செயல்படுவது நமது வாழ்க்கையை பக்குவமாக்கும். அதுவே தேவை. மனித சமுதாயம் முழுவதும் இந்த கொள்கையின்படி அமைக்கப்பட வேண்டும். பிரிவுகள் ஏற்கனவே உள்ளன; அவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும்.

அனைவரும் பிராமணர் அல்லர். பிராமணர் என்பவர் புத்திசாலியானவர். எனவே, நாம் புத்திசாலி மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்கு பிராமணராவதற்கான பயிற்சியை அளிக்க வேண்டும். போரிடுவதற்கான திறமை உள்ளவர்களை சத்திரியர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். தொழிலிலும் வணிகத்திலும் சிறந்து விளங்குவோர் வைசியர்களாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். அதுபோல, சூத்திரர்களும் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். அனைவருக்கும் கிருஷ்ணரை திருப்திப்படுத்துவதற்கான பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். ஸ்வனுஷ்டிதஸ்ய தர்மஸ்ய ஸம்ஸித்திம் ஹரி-தோஷணம். ஆத்மேந்த்ரிய-ப்ரீதி-வாஞ்சா தாரே பலி 'காம' கிருஷ்ணேந்த்ரிய-ப்ரீதி-இச்சா தரே 'ப்ரேம' நாம. (சைதன்ய சரிதாம்ருதம், ஆதி லீலை 4.165) காம என்றால் "சொந்த புலனின்பத்திற்காக ஆசைப்படுதல்" என்று பொருள். ப்ரேம என்றால் "பகவான் கிருஷ்ணருடைய புலன்களை திருப்தி செய்ய விரும்புதல்" எனப்படும். நடைமுறையில் இரண்டும் ஒன்றே. ஆனால், ஒன்று சுயநலமானது, மற்றொன்று கிருஷ்ணருக்கானது. கிருஷ்ண பக்தி இயக்கம் என்பது சரியான வழிகாட்டுதலின் கீழ் கிருஷ்ணருக்காக அனைத்தையும் செய்வதாகும். எதையோ மனம்போன போக்கில் செய்துவிட்டு, "இதை கிருஷ்ணருக்காகச் செய்கிறேன்" என்று எண்ணுதல் கூடாது. அது மற்றோர் அபாயம். எனவே, நமக்கு ஆன்மீக குருவின் வழிகாட்டுதல் தேவைப்படுகிறது. குரு-கிருஷ்ண-க்ரிபாபய. (சைதன்ய சரிதாம்ருதம், மத்திய லீலை 19.151). கிருஷ்ணர், குரு ஆகிய இருவரின் கருணையையும் நாம் நாட வேண்டும். "நான் மிகவும் முன்னேறிவிட்டேன், கிருஷ்ணருடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளேன். நான் செய்வதெல்லாம் தெய்வீகமானது," என்று நாம் எண்ணக் கூடாது. நமது செயல் குருவினுடைய வழிகாட்டுதலின் கீழ் இருக்க வேண்டும்.

மிக்க நன்றி.

நாமாமிருதம்

நிவ்ருத்த-தர்ஷைர் உபகீயமானாத்
பவௌஷதாச் ச்ரோத்ர-மனோ- 'பிராமாத்
க உத்தமஸ்லோக-குணானுவாதாத்
புமான் விரஜ்யேத வினா பசு-க்னாத்

- ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10.1.4

பரமபுருஷரைத் துதிப்பதானது பரம்பரை முறையில் செய்யப்படுகிறது: அதாவது அது ஆன்மீக குருவால் சீடனுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு துதித்துப் போற்றும் முறையானது, ஜடப் பிரபஞ்சத்தில் பொய்யான, நிலையற்ற புகழ்ச்சி முறையைக் கைவிட்டவர்களால் சுவைத்து அனுபவிக்கப்படுகிறது. பிறவிச் சக்கரத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் பந்தப்பட்ட ஆத்மாவிற்கு, பகவானைப் பற்றிய வர்ணணைதான் சரியான மருந்தாகும். எனவே, கசாப்புகாரனைத் தவிர, அதாவது தன் ஆத்மாவையே கொல்பவனைத் தவிர வேறு யாரால், பகவானின் மேன்மைகளைக் கேட்பதை நிறுத்த முடியும் ?

வேதம் வழங்கும் அறிவு

ஸம்பூதிம் ச விநாஷம் ச
யஸ் தத் வேதோபய் சஹ
விநாஷேன ம்ருத்யும் தீர்த்துவா
ஸம்பூத்யாம்ருதம் அஷ்ணுதே

- ஸ்ரீ ஈஷோபநிடதம் மந்திரம் 14

புருஷோத்தமரான முழுமுதற் கடவுள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அவரது தெய்வீக நாமம், ரூபம், குணம் மற்றும் லீலைகளுடன் பக்குவமாக அறிய வேண்டும்; அது மட்டுமின்றி, தற்காலிகப் பௌதீக படைப்பையும் அதன் தற்காலிகமான தேவர்கள், மனிதர்கள் மற்றும் விலங்குகளுடன் முறையாக அறிய வேண்டும். இவற்றை அறியும்போது, அவன் மரணத்தையும் அதோடு இணைந்த நிலையற்ற பிரபஞ்சத் தோற்றத்தையும் கடந்து, இறைவனின் நித்தியமான ராஜ்ஜியத்தில் ஆனந்தமும் அறிவும் நிரம்பிய நித்தியமான வாழ்வை அனுபவிக்கிறான்.

அக்ரூரர் விருந்தாவனத்திலிருந்து திரும்பும்போது யமுனை நதியிலிருந்த விஷ்ணு லோகத்தைக் காணல்

கம்சன் தனுர் யாகம் ஒன்றினைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அதற்காக பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் பலராமரையும் மதுராவிற்கு அழைத்து வருமாறு அக்ரூரரை அனுப்பினான். கிருஷ்ணரும் பலராமரும் மதுராவிற்கு வந்தபின் அவர்களைக் கொல்வதென்று முடிவெடுத்தான். அக்ரூரர் கம்சனின் நம்பிக்கைக்குரிய நண்பனாக இருந்தார். அதேவேளை அவர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மிக உயர்ந்த பக்தருமாவார். விருந்தாவனம் சென்ற அக்ரூரர் கிருஷ்ணரையும் பலராமரையும் மதுராவிற்கு கம்சனால் அழைக்கப்பட்டிருந்த செய்தியைக் கூறினார்.

கிருஷ்ணரும் பலராமரும் மதுராவிற்குச் செல்கிறார்கள் என்பதை அறிந்த கோபியர்கள் கவலையடைந்தார்கள். தம்மை விட்டுக் கிருஷ்ணர் பிரிவதை எண்ணி மிகவும் வருந்தினார்கள். கிருஷ்ண, பலராமர் ஆகியோருடன் மேலும் சில கோபாலர்களும் தனுர் யாகத்தைக் காண்பதற்காக மதுரா செல்லப் புறப்பட்டார்கள். சூரியன் உதயமானதும் அக்ரூரர் நீராடி முடித்து, தேரில் ஏறி, கிருஷ்ணருடனும் பலராமருடனும் மதுராவுக்குப் புறப்பட்டார். நந்த மகாராஜாவும் மற்ற ஆயர்களும் மாட்டு வண்டிகளில் தயிர், பால், நெய் போன்ற பால் பண்டங்களை ஏற்றிக்கொண்டு கிருஷ்ணர் மற்றும் பலராமர் சென்ற தேரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

கோபியர்களெல்லாம் கிருஷ்ணரும் பலராமரும் வீற்றிருந்த தேரைச் சூழ்ந்து கொண்டு வழியை மறைக்க வேண்டாமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதையும் பொருட்படுத்தாமல், கண்களில் பரிதாபத்துடன் கிருஷ்ணரையும் பலராமரையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கோபியரின் துயரம் கிருஷ்ணரை வெகுவாகப் பாதித்தது. ஆனால் மதுராவிற்குச் செல்வதை அவர் தன் முக்கிய கடமையாகக் கருதினார்.

ஏனெனில் கிருஷ்ணர் மதுரா சென்றால்தான் கம்சனை வதம் செய்ய முடியும். எனவே கிருஷ்ணர் கோபியருக்கு சமாதான வார்த்தைகள் கூறி, அவர்கள் வருந்தத் தேவையில்லை, தன் கடமையை முடித்துவிட்டு விரைவில் திரும்புவதாகவும் கூறினார். ஆனாலும் அவர்கள் வழியை விட்டு விலகுவதாகக் காணவில்லை.

என்றாலும் தேர் புறப்படத் தொடங்கி, மேற்கு நோக்கிச் சென்றது. தேரின் மேலிருந்த கொடி கண்ணுக்குத் தெரிந்த வரை அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அக்ரூரரும் பலராமரும் உடனிருக்க, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யமுனை நதியின் கரையை நோக்கி மிகுந்த வேகத்துடன் தேரைச் செலுத்தினார். யமுனையில் நீராடிய மாத்திரத்தில் ஒருவன் தன் பாவச் சுமைகளைக் களைக்கலாம்.

கிருஷ்ணரும் பலராமரும் நதியில் நீராடி முகம் கழுவிக் கொண்டார்கள். யமுனையின் பளிங்கு போன்ற தெளிவான நீரைச் சிறிது அருந்தி விட்டு, அவர்கள் இருவரும் மீண்டும் தேரில் அமர்ந்திருந்தார்கள். உயர்ந்த மரங்களின் நிழலில் தேர் நின்று கொண்டிருந்தது. பின்னர் அக்ரூரர் அவர்களிடம் அனுமதி பெற்று, யமுனையில் நீராடச் சென்றார். வேத

முறையின் படி ஒருவன் நதியில் நீராடியபின் இடுப்பளவு தண்ணீரில் நின்றபடி காயத்திரி மந்திரத்தை ஜெபிக்க வேண்டும். அக்ரூரர் இவ்வாறு நதியில் நின்ற போது அவர் திடீரென்று கிருஷ்ணரும் பலராமரும் நீரில் நின்று கொண்டிருக்கக் கண்டார். இது அவருக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. ஏனெனில் கிருஷ்ணரும் பலராமரும் தேரில் உட்கார்ந்திருப்பதை அவர் நன்கறிவார். எனவே அவர் குழப்பமடைந்து, அவ்விரு சிறுவர்களும் எங்கிருந்தார்-களென்பதைப் பார்க்க நீரிலிருந்து வெளியேறினார். அவர்களிருவரும் முன்பு போலவே தேரில் அமர்ந்திருக்கக் கண்டு அவர் மேலும் ஆச்சரியமடைந்தார். அவர்களைத் தேரின் மேல் பார்த்தபோது, நீரில் அவர்களைக் கண்டது உண்மைதானா என்று அவர் எண்ணமிடலானார். எனவே அவர் மீண்டும் நதிக்குச் சென்றார். இம்முறை அவர் நதியில் கிருஷ்ணரையும் பலராமரையும் தவிர பல்வேறான தேவர்களையும், சித்தர்களையும், சாரணர்களையும், கந்தவர்களையும் கண்டார். அவர்கள் எல்லோரும் பிரபுவின் முன் நின்றிருந்தார்கள். பிரபு நீரில் படுத்திருந்தார். ஆயிரம் தலைகளைக் கொண்ட சேஷ நாகரையும் அக்ரூரர் கண்டார். சேஷ நாகப் பிரபு நீல நிற ஆடைகளை அணிந்திருந்தார். அவரின் கழுத்துகள் பால் வண்ணமாகக் காட்சியளித்தன. சேஷ நாகரின் வெள்ளைக் கழுத்துகள் பனி மூடிய மலைச் சிகரங்களைப் போலவும் தோன்றின. சேஷ நாகரின் வளைவான மடியின் மேல் கிருஷ்ணர் நான்கு கைகளுடன் நிதானமாக அமர்ந்திருப்பதை அக்ரூரர் கண்டார்.

பலராமர் சேஷ நாகராவும் கிருஷ்ணர் மகா விஷ்ணுவாகவும் உரு மாறி அக்ரூரருக்குக் காட்சியளித்தார்கள். புருஷோத்தமரான முழுமுதற் கடவுள் நான்கு கைகளுடன் மிக அழகாகப் புன்னகைத்திருப்பதை அக்ரூரர் கண்டார். பிரபுவின் தரிசனத்தால் எல்லோரும் மகிழ்ந்திருந்தார்கள். அவரும் மிகுந்த பிரியத்துடன் எல்லேரையும் நோக்கிக் கொண்டிருந்தார். விஷ்ணு மூத்திக்குரிய விசேஷ சின்னங்களான சங்கு, சக்கரம், கதை, தாமரை, ஆகியவற்றை நான்கு கைகளிலும் ஏந்தி அவர் மிக அழகாகக் காட்சியளித்தார். விஷ்ணுவுக்கு

உரித்தான குறிகள் அவரின் மார்பில் விளங்கின. பிரபுவின் நெருங்கிய தோழர்களும், நான்கு குமாரர்களுமான, சனகர், சனாதனர், சனந்தனர், சனத்குமாரர் ஆகியோரும், சுனந்தர், நந்தர் போன்ற மற்றத் தோழர்களும், பிரம்மா, சிவன் போன்ற தேவர்களும் பிரபுவைச் சூழ்ந்திருப்பதை அக்ரூரர் கண்டார். மகா பண்டிதர்களான ஒன்பது மகரிஷிகளும் அங்கிருந்தார்கள். பிரகலாதர், நாரதர் போன்ற பெரும் பக்தர்கள் திறந்த உள்ளங்களுடனும், புனிதமான சொற்களாலும் பிரபுவைத் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். புருஷோத்தமரான முழுமுதற் கடவுளின் பரமான ரூபத்தைக் கண்டவுடன் அக்ரூரர் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தவராய் பக்தி மேலீட்டால் உடல் முழுவதும் பரமானந்தம் பரவுவதை உணர்ந்தார். அவர் கண நேரம் திகைப்படைந்தாலும், உணர்வைத் தெளிவாக்கிக் கொண்டு பகவானின் முன் தலை வணங்கிக், கைகளைக் கூப்பியபடி, நெகிழ்ந்த குரலில் பிரார்த்திக்கலானார்.

GLIMPSES OF BHOGI & SURYA PONGAL 2024

GLIMPSES OF CELEBRATIONS ON ACCOUNT OF AYODHYA SRI RAMA PRANA PRATISHTHA 2024

GLIMPSES OF NITYANANDA TRAYODASHI 2024

GLIMPSES OF RATHA YATRA 2024

GLIMPSES OF KALYANOTSAVAM 2024

GLIMPSES OF SRI GAURA POURNIMA 2024

GLIMPSES OF SRI GAURA POURNIMA 2024

Nāmāmṛta

This chanting of the Hare Kṛṣṇa mantra is enacted from the spiritual platform, and thus this sound vibration surpasses all lower strata of consciousness—namely sensual, mental and intellectual. There is no need, therefore, to understand the language of the mantra, nor is there any need for mental speculation nor any intellectual adjustment for chanting this mahā-mantra. It is automatic, from the spiritual platform, and as such, anyone can take part in vibrating this transcendental sound without any previous qualification. (Srila Prabhupada in Krishna Consciousness The Topmost Yoga System)

Interesting Analogies from Scriptures

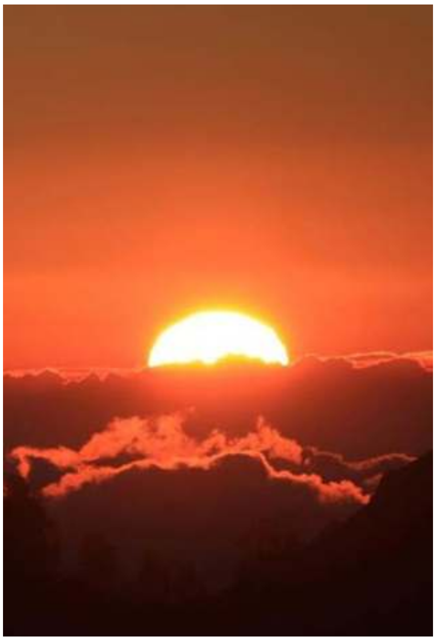

Analogy 1 | Analogy 2 | Analogy 3

Analogy 1 :-

As a criminal is arrested for punishment by the constables of the state, a person engaged in criminal sense gratification is similarly arrested by the Yamadūtas, who bind him by the neck with strong rope and cover his subtle body so that he may undergo severe punishment. (SB 3.30.20 T)

Analogy 2 :-

The development of the cosmic manifestation is like the fructification of a seed. When cotton is transformed into thread, the cotton is no longer visible, and when the thread is woven into cloth, the thread is no longer visible. Similarly, it is perfectly correct that when the seed that had generated from the navel of Garbhodakaśāyī Viṣṇu became manifested as the cosmic creation, one could no longer understand where the cause of the cosmic manifestation is. Modern scientists have tried to explain the origin of creation by a chunk theory, but no one can explain how such a chunk might have burst. The Vedic literature, however, explains clearly that the total material energy was agitated by the three modes of material nature because of the glance of the Supreme Lord. In other words, in terms of the chunk theory, the bursting of the chunk was caused by the Supreme Personality of Godhead. (SB 7.9.34 P)

Analogy 3 :-

There is no mechanical process to see the form of the Lord. It completely depends on the causeless mercy of the Lord. We cannot demand the Lord to be present before our vision, just as we cannot demand the sun to rise whenever we like. **The sun rises out of his own accord**; so also the Lord is pleased to be present out of His causeless mercy. One should simply await the opportune moment and go on discharging his prescribed duty in devotional service of the Lord. (SB 1.6.19 P)

Paripraśna

Indian : Swamiji, in our ancient books Kṛṣṇa has also been projected as a person who has lived for a certain period of history, and who was associated with number of...relatives for temporary time. Our books of literature also projected the Supreme Being as the perfect one. How do you reconcile the two things? How do we accept that... Your teachings are based on the assumption that that person who lived for that period of time is the perfect person. But how do you fundamentally assure that what He has said is correct? How do you reconcile the two points?

Prabhupāda : That I have already explained, that one has to understand Kṛṣṇa. Janma karma me divyaṁ yo jānāti tattvataḥ [Bg. 4.9]. Before your asking, I have already explained that if that person, Kṛṣṇa, whom you think that He lived for a certain period with friends and relatives just like ordinary man, if you simply study what is this person, then you'll be comforted (competent?). Janma karma ca me divyaṁ yo jānāti tattvataḥ [Bg. 4.9]. To understand Him in fact, it is not so easily. That is also explained in the Bhagavad-gītā:

manuṣyāṇāṁ sahasreṣu
kaścid yatati siddhaye
yatatām api siddhānāṁ
kaścin māṁ vetti tattvataḥ
[Bg. 7.3]

Out of many millions of persons, one becomes siddha, perfect. So that perfection is not complete perfection. That perfection means ahaṁ brahmāsmi: "I am not this material body; I am spirit soul." So one who understands this position of oneself is calculated as perfect, but yatatām api siddhānām [Bg. 7.3], in that perfect stage if one endeavors to understand Kṛṣṇa, yatatām api siddhānāṁ kaścid, out of many such millions of persons who trying to understand Kṛṣṇa in perfection, one may understand. So it is not so easy. Janma karma ca me divyaṁ yo jānā... [Bg. 4.9], again tattvataḥ. That factual understanding is possible. How it is possible? Bhaktyā mām abhijānāti yāvān yaś cāsmi tattvataḥ [Bg. 18.55]. Only through devotion you can understand. So these problems will be solved when you become a devotee. Then Kṛṣṇa will reveal. Ataḥ śrī-kṛṣṇa-nāmādi na bhaved grāhyam indriyaiḥ [Cc. Madhya 17.136]. If you try to understand that Supreme Person Kṛṣṇa, who comes before you as ordinary person, you can understand Him if you become His devotee. Otherwise it is not possible. Ataḥ śrī-kṛṣṇa-nāmādi. You cannot understand Kṛṣṇa or His name, His form, His pastimes, His activities—na bhaved grāhyam indriyaiḥ—by your imperfect senses. But sevonmukhe hi jihvādau svayam eva sphurati. When you are engaged in His service, then He reveals Himself: "Here I am." So this is the process. If you want to understand that person, Kṛṣṇa, who is accepted as the Supreme Personality of Godhead, then you have to take shelter of bhakti-yoga and associate with bhaktas. Then it is possible. Otherwise not. (Rotary Club Address- Hotel Imperial, Delhi, March 25,1976)

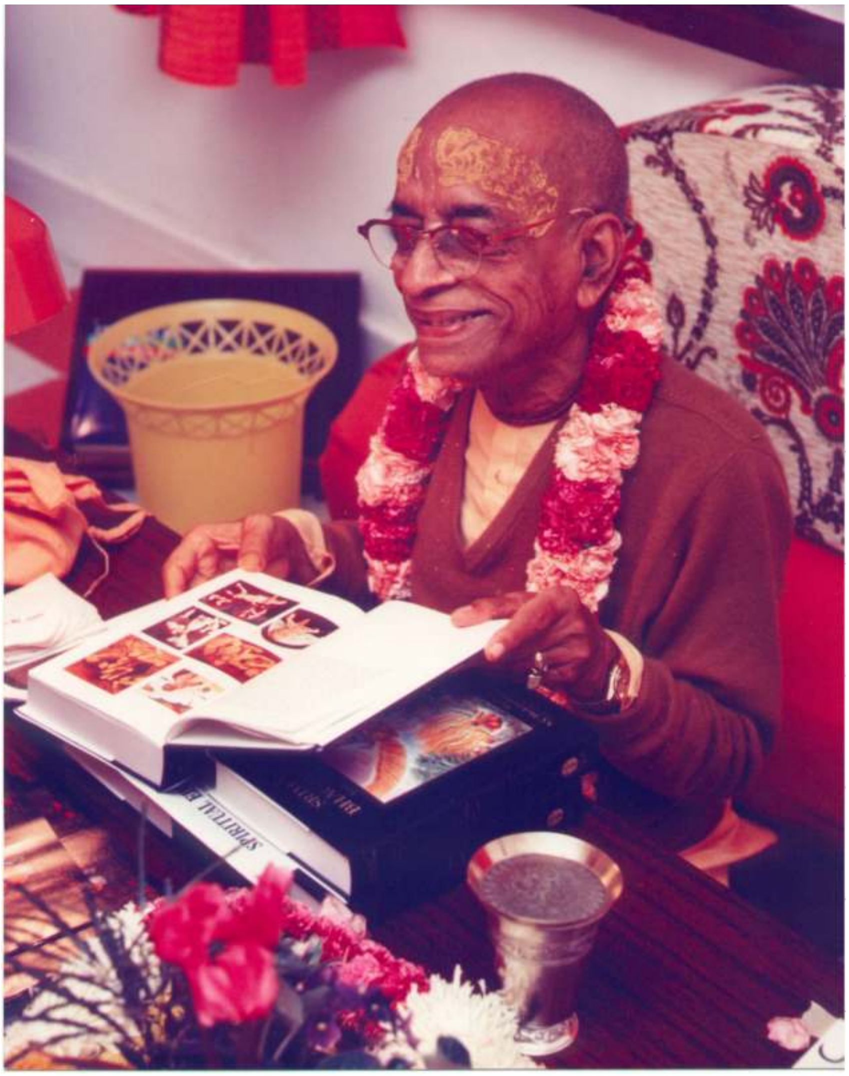

Crossword Puzzle

Gauranga's Names & His Associates

M	N	A	P	I	W	D	A	V	A	N	I	I	U
A	L	A	K	S	H	M	I	P	R	I	Y	A	U
Y	A	A	N	R	B	Y	D	M	V	A	N	A	I
A	A	A	R	S	I	V	A	A	V	T	A	T	S
R	I	A	P	I	V	Y	U	I	R	N	P	R	H
A	R	D	U	R	A	P	A	T	A	R	P	A	V
D	H	I	A	P	S	A	C	I	M	A	T	A	A
N	A	V	U	G	A	D	A	D	H	A	R	A	R
A	Y	R	V	I	S	W	A	M	B	H	A	R	A
N	A	H	S	P	S	A	D	B	H	U	J	A	P
A	N	S	A	V	I	R	S	V	A	I	A	A	U
M	A	P	D	I	A	T	I	A	W	D	A	A	R
A	P	U	R	A	V	S	I	V	R	N	N	L	I
R	T	A	N	I	T	Y	A	N	A	N	D	A	A

Gauranga has unlimited names. Please find the names of Chaitanya Mahaprabhu , His associates & pastime places in above puzzle.

- VISWAMBHARA
- VISVARUPA
- SADBHUJA
- LAKSHMIPRIYA
- RAMANANDARAYA
- SACIMATA
- MAYAPUR
- PRATAPARUDRA
- ISHVARAPURI
- NAVADWIPA
- SRIVAS
- NITYANANDA
- ADWAITA
- GADADHARA

Crossword Puzzle

Answers for crossword puzzle from January 2024 edition

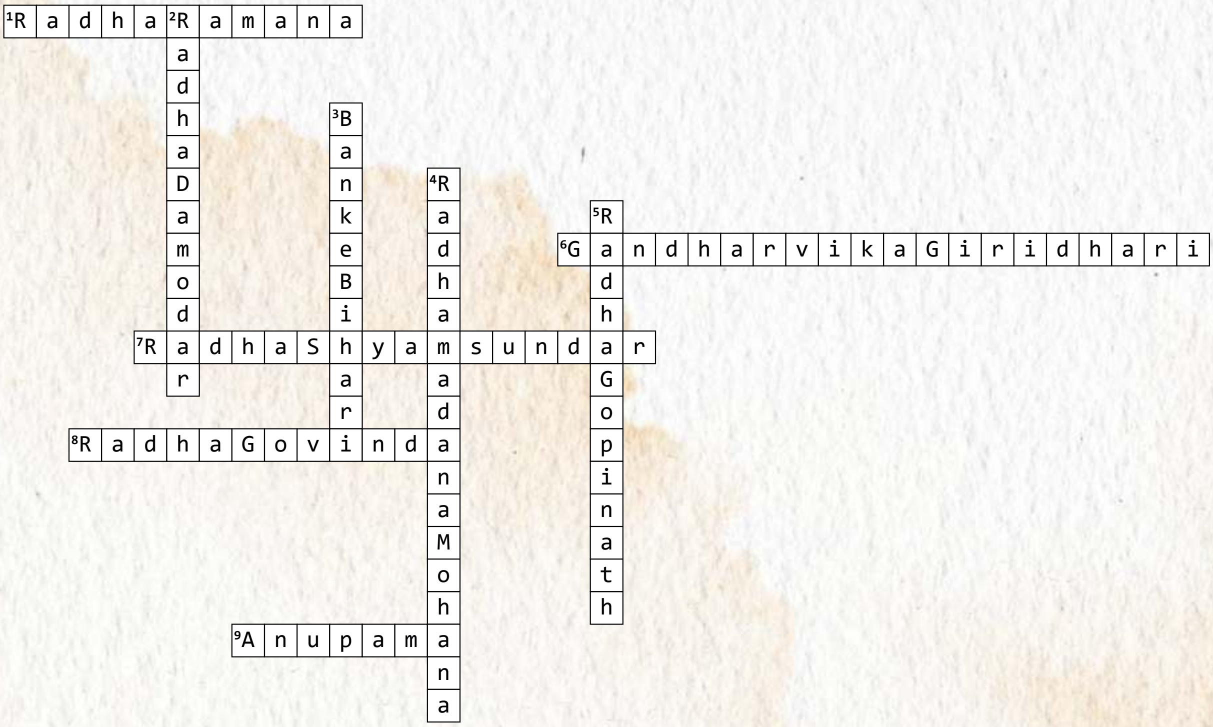

Across	Down
He appeared from shalagram shila when Srila Gopala Bhatta Goswami had the desire to have a deity	Srila Rupa Goswami carved these deities and gave them to Srila Jiva Goswami for worshipping.
This deity was given to Shyamananda Prabhu by Srimati Radharani Herself.	Curtain of this deity altar closes every 15- 30 seconds
This is an iconic mandir established by Srila Rupa Goswami. It is one of the very popular and grand mandirs in Vrindavan. The temple was razed by Aurangzeb.	Srila Sanatan Goswami protected the ship which was sinking, and so the merchant who owned the ship built a temple for this deity.
Third brother of Srila Rupa and Srila Sanatana Goswamis	Srila Madhupandita Goswami worshipped this deities

Important dates in April - June

Dates	Event	Breaking Fast
05-04-2024	Ekadashi	Next day after Sunrise
17-04-2024	Sri Rama Navami	Fasting till Sunset
19-04-2024	Ekadashi	Next day after Sunrise
04-05-2024	Ekadashi	Next day after Sunrise
19-05-2024	Ekadashi	Next day after Sunrise
22-05-2024	Narasimha Chaturdashi	Fasting till dusk
03-06-2024	Dvadasi	Next day after Sunrise
18-06-2024	Ekadashi	Next day after Sunrise

UPCOMING FESTIVALS...

DAKṢIṆA DWĀRAKĀ DHĀM
THIRUVANMIYUR, CHENNAI

SEVAKARTAS

Founder Patron

Sri Devarajan Kabilan

Sri K Vaidyanathan

TS Nandhika Sri, Janani
TKM Senthil Kumar

SRILA PRABHUPADA'S HARE KRISHNA MOVEMENT CHENNAI

HARE KRISHNA MOVEMENT CHENNAI

To Donate, Please call donor care center : +919150044121

Published by Y.N.Sheshadri on behalf of 'Touchstone Foundation Chennai'
from No.63, 1st Seaward Road, Valmiki Nagar, Thiruvanmiyur, Chennai - 600 041.
Editor : Y.N.Sheshadri